

Nr 168.

Av herr **Nordenson**, *angående ändring av bestämmelserna i § 46 kommunalskattelagen om avdrag för premier och försäkringsavgifter.*

Enligt 46 § 2 mom. punkt 3 kommunalskattelagen äger skattskyldig i hemortskommunen åtnjuta allmänt avdrag för premier och andra avgifter, som han under beskattningsåret erlagt för sig och i förekommande fall även för sin maka och sina omyndiga barn för sjuk- och arbetslöshetsförsäkring, därunder inbegripen avgift till sjukkassa för begravningshjälp, för kapital- och olycksfallsförsäkring ävensom för viss livränteförsäkring. Dylikt avdrag får emellertid för skattskyldig eller för makarna tillsammans icke åtnjutas till högre belopp än 200 kronor.

Den nu ifrågavarande avdragsrätten har gällt för samma belopp åtminstone ända sedan tillkomsten av 1920 års kommunalskatteprovisorium. Redan detta torde i och för sig med hänsyn bland annat till penningvärdets förändringar under tiden därefter motivera en omprövning, huruvida icke det avdragsgilla beloppet borde ökas. För närvarande torde en premie av 200 kronor tarvas för en vid 30 års ålder tagen och vid 65 års ålder utfallande s. k. blandad kapital- och livränteförsäkring å ca 7 000 kronor, vilket belopp måste anses vara alltför ringa såsom en maximigräns för det försäkringsskydd som skattedragaren äger bereda sig inom den avdragsgilla ramen. Den nu ifrågavarande avdragsrätten stämmer också illa överens med modern uppfattning enligt vilken utgifter för försäkringar bland annat av detta slag uppfattas såsom en normal och allmänt anlitad möjlighet till tryggad ålderdom m. m.

Vad som enligt nutida betraktelsesätt förefaller såsom den mest anmärkningsvärda bristen i bestämmelserna är emellertid att avdragsrätten är utformad utan hänsyn till storleken av den skattskyldiges familj och hans försörjningsskyldighet. Bestämmelserna taga icke hänsyn till det ofta förekommande fallet att den skattskyldige beräknat försäkringsskyddet med hänsyn till barnantalet.

De former av försäkring som avses i 46 § 2 mom. 3) kommunalskattelagen utgöra en form av sparande vilket bör mera beaktas och värderas än som skett genom avdragsregelns nuvarande utformning och ur sociala och

befolkningspolitiska synpunkter måste tiden anses vara inne att gradera avdragsrätten efter det antal barn den skattskyldige har.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om skyndsamt utredning med förslag till sådana ändringar i 46 § 2 mom. punkt 3 kommunalskattelagen, att det avdragsgilla beloppet *dels* höjes till ett premiebelopp som möjliggör ett bättre försäkringsskydd än för närvarande, *dels ock* i det särskilda fallet avpassas efter antalet barn under 18 år i den skattskyldiges familj.

Stockholm den 23 januari 1945.

Harald Nordenson.